

Overeenkomstig de conclusie van het rapport wordt besloten te adviseren, dat het aandeel der gemeente is de genoemde kosten moge worden bepaald op f 800.

6. Het rapport op een adres aan Z. M. van den raad der gemeente *Pelben*, waarbij toepassing van art. 36 der wet op het lager onderwijs wordt gevraagd, ter gedeeltelijke voorziening in de gewone kosten van het lager onderwijs aldaar.

Deze kosten worden geraamd op f 900.

Bij het rapport wordt voorgesteld om aan Z. M. in overweging te geven, overeenkomstig het gedaan verzoek, het aandeel der gemeente in die kosten te bepalen op f 300.

De vergadering verenigt zich met de conclusie van het rapport.

7. Het rapport op het adres aan Z. M. van den raad der gemeente *Buiksloot*, om toepassing van art. 36 der wet op het lager onderwijs, ter gedeeltelijke voorziening in de uitgaven voor den aankoop en de inrigting eener school vereischt.

Die uitgaven zullen bedragen de som van f 2200.

De vergadering besluit, overeenkomstig het verzoek van den gemeente-raad en de conclusie van het rapport, voor te stellen dat het aandeel der gemeente in genoemde uitgaven moge worden bepaald op f 1100.

8. Het voorstel tot verhooging van het subsidie ten vorigen uare verleend voor de vernieuwing der havenwerken te *Durgerdam*.

Aanvankelijk bestond het voornemen om tot afsluiting van de haven, paalregels van gecreosoteerd hout te stellen. De ondervinding heeft echter geleerd dat het creosoot geen afloend middel is om het hout voor den nadeeligen invloed van de galen paalvorm te behoeden.

Het gemeentebestuur van *Ransdorp* heeft derhalve het voornemen opgevat om in plaats van paalregels, steenen dammen te doen aanleggen. De kosten daarvan zijn geraamd op f 17000, dat is ruim f 6000 meer dan voor den aanleg van paalregels noodig geacht was. Daarom is door het gemeentebestuur verhooging van de vroeger door de provincie en het rijk toegezegde subsidien gevraagd.

Overeenkomstig het voorstel van Gedeputeerde Staten wordt door de commissie van onderzoek geadviseerd, dat, met in trekking van het besluit van 14 Juli 1859 n°. IX, voor den aanleg van steenen dammen ter afsluiting van de haven van *Durgerdam*, een provinciaal subsidie worde verleend ten bedrage van een derde der aanbestedingsom, hoogstens tot een bedrag van f 5666, onder voorwaarde dat van rijkswege een gelijk subsidie worde verstrekt en dat aan de gemeente *Ransdorp* de verplichting worde opgelegd om voor het voortdurend goed onderhoud der havenwerken te zorgen.

Hiertoe wordt zonder beraadslaging besloten.

9. Het rapport der commissie welke onderzoek heeft het voorstel van Gedeputeerde Staten tot verhooging van het subsidie voor de vernieuwing der havenwerken te *Nieuwendam*.

Ook deze verhooging is gevraagd met het doel om in plaats van gecreosoteerde paalwerken, steenen dammen te kunnen aanleggen. De kosten der te maken werken zijn geraamd op f 15,106.

Door de commissie wordt geadviseerd om overeenkomstig het voorstel van Gedeputeerde Staten, een subsidie te verleenen van een derde der benodigde gelden, hoogstens ten bedrage van f 5,035, onder voorwaarde dat gelijk bedrag van rijkswege worde verstrekt en dat aan de gemeente *Nieuwendam* de verplichting worde opgelegd om voor het voortdurend goed onderhoud der havenwerken te zorgen.

Hiertoe wordt zonder beraadslaging besloten.

10. Het rapport van dezelfde commissie omtrent de voordragt van Gedeputeerde Staten tot het verleenen van een subsidie aan het *Huizer havenbestuur*, ter te gemoetkoming in de buitengewone kosten van de herstelling der schade door den paalworm veroorzaakt.

De kosten tot herstel der havenwerken zijn in het geheel op f 12,500 geraamd, waaronder f 8,300 tot herstelling van schade, welke onmiddellijk door den paalworm is toegebracht. Het havenbestuur heeft verzocht dat deze laatste som door het rijk en de provincie ieder voor de helft moge worden verstrekt, en zich bereid verklaard om zelf te voorzien in al hetgeen verder in de begroting van f 12,500 is opgenomen.

Door de commissie wordt overeenkomstig het voorstel van Gedeputeerde Staten geadviseerd, het gevraagde subsidie van f 4,150 te verleenen.

Hiertoe wordt zonder beraadslaging besloten.

11. De conclusie van het rapport van de commissie voor de waterstaatszaken omtrent de ontwerp-reglementen van bestuur voor den polder het *Grootslag* en voor den *Honterpolder*.

Behoudens de toevoeging van een nieuw artikel aan elk der ontwerp-reglementen, wordt de vaststelling daarvan door de commissie voorgesteld.

Na aanneming van de voorgedragen nieuwe artikelen worden de aldus gewijzigde reglementen zonder beraadslaging aangenomen.

12. De conclusie van het rapport derzelfde commissie, omtrent het ontwerp-reglement van bestuur voor de banne en den polder *Veenhuizen*.

Bij deze conclusie wordt één amendement voorgesteld en wordt overigens tot de vaststelling van het voorgedragen ontwerp geadviseerd.

Beide deelen der conclusie worden achtereenvolgens aangenomen.

13. De conclusie van het rapport betreffende het ontwerp-reglement van bestuur voor de banne en den polder *Ursem*.

Daarbij wordt de vaststelling van het ontwerp met één wijziging voorgedragen. Dienovereenkomstig wordt besloten.

14. Het rapport betreffende de ontwerp-reglementen van bestuur voor de banne *St Maarten*, voor de banne en den polder *Valkoog*, en voor de banne *Eenigenburg*, alsmede de ontwerp-verordening op het trekken van specie uit den bodem van de *Waver* en van de *Holedrecht*, en het daarbij ingediende ontwerp-besluit, strekkende om de in 1859 vastgestelde verordening op het trekken van specie uit den bodem van de waten, binnen een bepaalden afstand van dijken of polderkaden, niet toepasselijk te verklaren op de *Waver* en de *Holedrecht*.

Bij het rapport wordt de vaststelling van al deze ontwerp-reglementen voorgesteld.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

15. Het rapport omtrent het ontwerp-reglement van bestuur voor den polder de *Noorderbalemdijken*.

Overeenkomstig de conclusie van het rapport, wordt dit ontwerp vastgesteld zoo als het door Gedeputeerde Staten is voorgedragen.

16. Het rapport omtrent de voordragt tot wijziging van het reglement voor het bestuur van den *Overweerschen polder*.

Overeenkomstig de conclusie van het rapport, wordt tot de vaststelling van de door Gedeputeerde Staten voorgedragen wijzigingen besloten.

17. Het rapport aangaande het voorstel tot wijziging van het reglement van bestuur voor den *'s Gravenlandschen polder*.

Bij dit rapport wordt voorgesteld de voorgedragen wijzigingen vast te stellen.

Hiertoe wordt besloten.

18. Het rapport aangaande de voordragt tot wijziging van het reglement van bestuur voor den polder *Eijerland*.

Overeenkomstig de conclusie van dit rapport, wordt de voorgedragen wijziging van het reglement vastgesteld.

19. Het rapport van de commissie voor de financieele zaken, omtrent de begrooting der kosten van het provinciaal bestuur, voor zoo veel het rijks bestuur is, voor 1861.

Bij dit rapport wordt voorgesteld de begrooting vast te stellen zoo als zij is voorgedragen.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

20. Het rapport der commissie in wier handen is gesteld geweest het adres van directeuren van den Amsterdamschen schouwburg om een subsidie uit provinciale fondsen van f 3000.

De conclusie van dit rapport strekt om het gevraagde subsidie niet toe te staan. Uit den inhoud van dit rapport blijkt dat deze zaak tot verschillende beschouwingen bij de commissie aanleiding heeft gegeven. Terwijl sommige leden zich tegen het subsidiëren van eenigen schouwburg verklaarden, waren er anderen, die wel is waar gunstig voor dergelijke toelage van wege de provincie waren gestemd, maar zulks alleen wenschten toe te kennen aan een *goed, Hollandsch, nationaal* tooneel, doch niet aan een onderneming zoo als die der tegenwoordige concessionarissen.

De Heer *Jolles* herinnert aan hetgeen de Heer *van Vollenhoven* ten vorigen jare tot ondersteuning van het verzoek om subsidie ten behoeve van den Amsterdamschen schouwburg heeft gezegd. Deze heeft toen in overweging gegeven om, lettende op de periode van overgang waarin de Amsterdamsche schouwburg verkeert, en op de wijze waarop het subsidie van de stad Amsterdam is geregeld, ook de provinciale bijdrage toe te staan.

Spreker wil niet in het algemeen de vraag behandelen, of het wenschelijk is dat door de provincie aan schouwburgsubsidie worde verleend. Hij merkt slechts op dat de toestand geheel dezelfde is als ten vorigen jare.

De concessie tot het bespelen van den schouwburg en het subsidie van Amsterdam is voor drie jaar verleend. De concessionarissen hebben hunne berekening over drie jaar gemaakt. Het is dus billijk dat ook thans nog de provinciale bijdrage worde verleend en ook verder zoo lang het door Amsterdam toegestaan subsidie loopt. Eerst na afloop van het driejarig tijdvak kan men beoordeelen of de adressanten aan de verwachting hebben beantwoord.

Spreker stemt niet in met het ongunstig oordeel in het rapport over de adressanten uitgesproken. Het daarstellen van een goed nationaal tooneel is eene zaak waaraan vele bezwaren verbonden zijn. Het is hier de plaats niet om daarover uit te weiden, doch spreker meent dat hetgeen door de adressanten is verricht geene teleurstelling heeft gebaard; hun werk is nog wel niet volkomen, maar wanneer men let op de hulpmiddelen die hun ten dienste hebben gestaan, dan valt de wijze waarop zij daarvan gebruik hebben gemaakt niet te laken.

Spreker adviseert daarom tot het verleenen van het subsidie.

De Heer *van Vollenhoven* merkt op dat ook door vroegere commissien over de directie van den Amsterdamschen schouwburg even als thans, een ongunstig oordeel is uitgebragt. Ook in vroegere jaren is beweerd dat die schouwburg niet aan de vereischten van een nationaal tooneel voldeed.

Het is bekend dat Amsterdam nu voor den tijd van drie jaar subsidie heeft verleend, in de hoop dat bij de meerdere zekerheid die de directie daardoor heeft, de zaak op beteren voet zal worden gebragt. De directie heeft aanvankelijk aan alle billijke eischen voldaan. Spreker somt de voornaamste stukken op, die in het afgelopen speeljaar zijn opgevoerd en merkt op dat die meest alle door bekende letterkundigen zijn gemaakt en eene goede zedelijke strekking hebben.

De directie heeft ook een prijsvraag uitgeschreven voor het best gekeurde tooneelstuk en heeft zich daarvoor moeite en opoffering getroost. Er is een stuk bekroond hetwelk eenige malen is opgevoerd.

Tot dusverre was zoo iets nooit gedaan. Spreker ziet in dit werk der directie een bewijs, dat zij doordrongen is van de noodzakelijkheid om het maken van goede tooneelstukken te bevorderen. Het voornemen bestaat om op dien weg voort te gaan.

De Hollandsche schouwburg heeft niettegenstaande de verstrekte hulpmiddelen een belangrijk deficit opgeleverd, hetgeen door de inkomsten die de vreemde schouwburg heeft afgeworpen, wel is verminderd, maar niet geheel gedekt.

In het tweede en vooral in het laatste jaar der concessie, zal de stand van zaken beter worden.

De directie heeft nu met veel concurrentie te kampen gehad, vooral met die des vorigen directeurs, die veel talenten aan haar heeft onttrokken. Daarenboven zijn in het eerste jaar vele uitgaven voorgekomen, die later niet terug komen.

Spreker acht het verleenen van het provinciaal subsidie geene zaak van weinig gewigt; wordt het geweigerd, dan loopt men groot gevaar dat ook het koninklijk subsidie en dat van de stad zullen worden ingetrokken of verminderd, en wanneer de schouwburg wordt opgeheven, dan zullen meer dan 200 huisgezinnen hun middel van bestaan verliezen.

De Heer *Teding van Berkhout* zegt, dat men zich bij het behandelen der aanvraag om subsidie voor den Amsterdamschen schouwburg, telkens beweegt op een terrein van bijzondere consideratiën.

De discussie loopt steeds over de directie en over hetgeen door haar is verricht.

Het is alsof het subsidie is eene premie of belooning voor de directeuren.

Men spreekt echter niet over het beginsel, over de vraag of de vergadering geroepen is om subsidien aan schouwburg te verleenen. En dit kan toch hier alleen de vraag zijn, niet of de directie aan de verwachtingen beantwoordt en of er huisgezinnen van hun brood worden beroofd.

Wanneer het hier een klassiek tooneel gold, dat werkelijk strekte tot bevordering en opwekking van kunst en wetenschap, dan zou dit grond kunnen opleveren tot het verleenen van subsidie. Maar het is nu niets anders dan eene uitspanning, hetzij door muziek, hetzij door voorstellingen uit het volksleven. Laten zij, die smaak hebben in zoodanige uitspanning, die ook bekostigen. De gelden der provincie echter kunnen beter worden besteed.

De Heer *Asser* zal stemmen tegen de conclusie van het rapport. Hij meent dat een goed georganiseerd tooneel kunst en wetenschap kan bevorderen. Om zoodanig tooneel te hebben is echter eene goede directie noodig. De tegenwoordige directie is nog slechts een jaar werkzaam; zij heeft het voornemen om nog veel voor het tooneel te doen; er is onlangs eene inrigting geopend tot opleiding van jongelingen, die aanleg voor het tooneel hebben; het vordert echter tijd, alvorens die jongelingen hunne talenten aan het publiek kunnen toonen.

De commissie adviseert om een goedkoop proef te nemen, door het subsidie niet te verleenen; volgens spreker zal deze

proef alleen doen zien hoe men eene zaak kan vernieuwen. Men moet voortgaan met het verleenen van subsidie, ten einde de directie in staat te stellen, om prijsvragen uit te schrijven, om de tooneelen te doen repareren en schilderen, en om niet alleen de dramatische kunst maar ook de muziek te bevorderen.

De zaak behoort bij de provincie te huis omdat de hoofdstad een groot deel der provincie uitmaakt en dat de schouwburg aldaar ook bezocht wordt door velen uit de provincie, welke naar die stad gaan.

De weigering van het subsidie zou op het tooneel ongunstig terug werken en een kwaden dunk omtrent de zaak geven.

De Heer *Westerhoudt* zegt dat in de commissie twee fractien tegen het subsidie gestemd waren.

De eene fractie deelde het gevoelen van den Heer *Berkhout* en was van oordeel dat door de provincie in het geheel geen subsidie moest worden gegeven, daar zij niet inzag dat de schouwburg bij zoo geheel verschillende bezoekers nut zou kunnen doen.

Andere leden vonden dit tooneel niet goed. Zeker is het, dat het niet is een Hollandsch, een nationaal tooneel; onder de stukken toch die opgevoerd werden zijn er vele die niet Hollandsch zijn, en juist de Hollandsche stukken zijn oorzaak geweest van het ontstaan van het deficit; of het tooneel is dus niet nationaal genoeg of het volk is niet nationaal genoeg om een nationaal tooneel in stand te houden.

Volgens spreker verkeert men thans niet in het zelfde geval als vroeger; ieder jaar wordt er eene bijzondere reden voor het weder verleenen van het subsidie aangevoerd; zoo is het nu, zoo zal het ook weer in het volgende jaar zijn; naar zijn oordeel kan het geld beter voor andere subsidien worden besteed.

De Heer *van Vollenhoven* komt krachtig op tegen hetgeen ten slotte door den laatste spreker is gezegd.

In het vorige jaar is het subsidie toegestaan omdat *Amsterdam* toen een subsidie voor drie jaar had verleend; zal men nu reeds bij het tweede jaar de toelage weigeren? neen, men moet die nu en ook nog in het volgende jaar toestaan tot voortzetting van de proef, die thans genomen wordt. De driejarige termijn, over welke de concessie loopt, moet als één geheel worden beschouwd.

Spreker zegt dat in het algemeen in alle tijden is erkend, dat een nationaal tooneel eene leerschool is vooral voor de mindere klasse; in eene groote stad kan het niet gemist worden; het moet beschouwd worden als eene uitspanning die deze klasse terug houdt van het bezoeken van minder goede plaatsen. In andere landen worden honderd duizenden gulden aan het tooneel ten koste gelegd; de Staten behoeven er daarom geen bezwaar in te vinden, hier eene som van f 3000 toe te staan.

De Heer *Brugmans*, die zegt zelf geen bezoeker van den schouwburg te zijn, wil onderzoeken of het hebben van een grooten schouwburg niet is een deugdelijk provinciaal belang.

Men heeft beweerd dat het tooneel alleen een uitspanning is; spreker vraagt echter of de aard van de uitspanningen niet is een zaak van belang, of het er niet op aankomt of zij eene goede of eene kwade rigting hebben?

De mensch heeft behoefte aan uitspanning; wanneer het publiek afkeerig wordt van den grooten schouwburg, dan zal het aftalen tot de kleine tooneelen, waar hebbelikheden bestaan, die voor de beschaving niet bevorderlijk zijn.

Wanneer de hand niet wordt gehouden aan het groote tooneel, dan zal men aftalen tot tooneel- en zang-koffijhuizen, en tot allerlei nietigheden.

Men moge zeggen dat het tooneel niet nationaal is, dit vergete echter niet dat het voor onze taal moeilijk is, dit te hebben; men vergete ook de geschiedenis van ons tooneel niet; in de 17de eeuw is men tot navolging van vreemde schrijvers gekomen en eindelijk tot vertalingen afgedaald; een tooneel dat door nieuwigheid steeds prikkelt, is bezwaarlijk te verkrijgen, maar wij moeten trachten het goede te behouden.

Niet iedereen is in de gelegenheid om naar *Weenen* en *Italië* te gaan om daar groote talenten te zien en te hooren, en is het dan niet der moeite waard om die talenten ook hier eens te kunnen gadeslaan.

Het voorbeeld van Z. M. en van de stad *Amsterdam* volgende, zal de vergadering dan ook niet buiten hare taak gaan door het subsidie toe te staan.

De Heer *Santhagens* zegt dat hij tot de minderheid in de commissie behoort. Hij is in de gelegenheid geweest om veel te reizen en heeft overal het nationaal tooneel opgezocht.

Spreker wijst op het groot belang dat er hier een nationaal tooneel zij; hij acht dit de opoffering van een subsidie waard.

Wanneer de smaak van het publiek niet te veel was verbasterd, zoude er geen subsidie noodig zijn. Nu men echter het liefst vertaalde stukken ziet moet er subsidie gegeven worden opdat er toch eene plaats zij, waar men Hollandsche stukken kan hooren, in de variétés zal men tot het opvoeren daarvan niet besluiten; aan de mindere klasse geven de variétés ook de gelegenheid niet om zoo goedkoop als in den grooten schouwburg plaatsen te krijgen.

De Heer *Teding van Berkhout* merkt op dat de discussie de zaak nu op het goede teirrein heeft gebragt.

Men erkent dat het hier geldt eene uitspanning voor Amsterdam en noemt het eene gepaste uitspanning, eene leerschool, die echter wel niet tot de voortreffelijkste zal behooren.

Moet nu de provincie voor de uitspanning van het Amsterdamsche publiek geld betalen? Het is misschien een stedelijk maar zeker geen gewestelijk belang. Men heeft gezegd dat de Koning misschien zijn subsidie zal verminderen; dit mag echter hier niet in aanmerking komen noch de vergadering terug houden.

De Heer *Asser* brengt nog in het midden dat, naar hij meent, het tooneelgezelschap ook ander steden in deze provincie bezoekt.

De Heer *van Maanen* brengt in herinnering dat het subsidie sedert jaren is toegestaan, en meent dat de commissie met het oog op de gevolgen die het weigeren van het subsidie zal hebben, ten minste had moeten voorstellen het nog voor dit jaar te verleenen en dan in het vervolg niet meer.

De Voorzitter brengt thans de conclusie van het rapport in stemming; 33 leden verklaren zich er tegen en 30 er voor; de conclusie der commissie is mitsdien verworpen en daaromde het gevraagd subsidie van f 3000 door de vergadering toegestaan.

21. Het voorstel tot het doen eener af- en overschrijving op de provinciale begrooting, dienst 1859, tot verhooging van den post *pensoenen of wachtgeld* aan provinciale ambtenaren van den waterstaat, met f 158.

Dit voorstel wordt aangenomen.

22. Idem dienst 1860, tot verhooging der posten: *bijdragen voor de verbetering der huismeerken te Durgerdam en te Nieuwendam*.

Dit voorstel wordt mede aangenomen.

23. De rekening wegens de enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven over de dienst van 1858.

vallen, in plaats van die te herstellen, eenen uitweg over het land zijner bureu kunnen vorderen.

Spreeker zegt ten slotte, dat het der commissie aangenaam zoude zijn, wanneer in der minne eene wijziging van het contract kon worden tot stand gebracht.

Overeenkomstig het advies van de commissie wordt besloten op het verzoek van den Heer *Tideman* afwijzend te beschikken.

Vervolgens wordt de door Gedeputeerde Staten ingezonden opgaaft van door hen goedgekeurde keuren van waterschappen voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde wordt gesteld het boven reeds genoemd schriftelijk voorstel van den Heer *Jolles* en 15 andere leden.

De onderteekenaars van dit stuk geven daarin te kennen, dat, wanneer overeenkomstig het voorstel van den Heer *Oppendoes Alevijn* aan eene commissie wordt opgedragen het ontwerpen van een adres, het doel van den voorsteller, naar zij vreezen, niet zal worden bereikt.

De strekking van evengoemd voorstel toch is deze, dat hij de daarstelling van een spoorweg van het *Nieuwediep* door *Noord-Holland* worde aangenomen de rigting van het *Nieuwediep* door het volkrijkste deel van *Noord-Holland* naar *Amsterdam*, en dat niet facultatief worde gelaten de rigting van het *Nieuwediep*, hetzij naar *Haarlem*, hetzij naar *Amsterdam*.

De onderteekenaars vereenigen zich volkomen met dit denkbeeld, doch meenen dat een adres, ook al wordt het met den meesten spoed opgesteld, welligt niet kan worden vastgesteld dan nadat de zaak der spoorwegen reeds bij de Tweede Kamer ten einde is gebracht.

Zij stellen daarom voor te verklaren: — dat de vergadering bij eene zeer gewenschte aanneming van het tegenwoordig ontwerp, tevens in het belang van dit gewest eene rigting van den spoorweg in *Noord-Holland*, in bovengemelden zin, noodzakelijk acht, namelijk van het *Nieuwediep* op *Amsterdam*, door het volkrijkste gedeelte der provincie.

De onderteekenaars stellen verder voor, Gedeputeerde Staten uit te noodigen, deze zinswijze der vergadering aan de hooge autoriteit kenbaar te maken.

De taak der commissie zal daardoor vervallen en het doel van den Heer *Oppendoes Alevijn* evenwel zijn bereikt. Ten blijke hiervan heeft deze het stuk mede onderteekend.

De Heer *Jolles*, tot toelichting van het voorstel toegelaten zegt, dat de onderteekenaars zich hebben geplaatst op het standpunt gisteren door de vergadering ingenomen.

Zij zijn van oordeel geweest dat de taak der commissie hoogst moeilijk en bijna niet voldoende te bereiken zoude zijn.

Wanneer men zich hier in bijzonderheden omtrent de rigting der spoorweglijn zou willen verstaan, is het te vreezen, dat locale belangen tegen locale belangen zullen overstaan en dat men veeleer zal *afbreken* dan *opbouwen*; omtrent die bijzonderheden moet daarenboven de beslissing aan de regering en de vertegenwoordiging worden overgelaten.

De onderteekenaars hebben daarom gemeend eene opdracht aan Gedeputeerde Staten te moeten voorstellen in veel ruimeren zin; in de eerste plaats om aan hooger autoriteit de verklaring over te brengen dat de vergadering de aanneming van het tegenwoordig wetsontwerp zeer wenschelijk acht, en dat zij zonder eene bepaalde rigting in bijzonderheden aan te geven, van oordeel is, dat de spoorweglijn van het *Nieuwediep* naar *Amsterdam*, door het volkrijkste deel der provincie (de *Zaanstreek*), de voorkeur verdient boven de in het wetsontwerp facultatief voorgestelde lijn van het *Nieuwediep* naar *Haarlem*.

De Heer *Mensonides* wenscht eene splitsing van het voorstel, in dier voege dat eerst zal worden gestemd over de verklaring van het wenschelijke der aanneming van het bij de

Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangig wetsvoorstel betreffende de spoorwegen, en vervolgens over de verklaring betreffende de rigting van den spoorweg in *Noord-Holland*.

Over het eerste gedeelte van het aldus gesplitste voorstel wil spreker, om in zijn geheel te blijven, hier niet mede stemmen. Het zoude hem leed doen wanneer hij het tweede gedeelte moest verwerpen, en dit zoude hij toch moeten doen wanneer de door hem verlangde splitsing niet werd aangenomen.

Spreeker legt thans een schriftelijk voorstel tot splitsing over, hetwelk door eenige leden wordt ondersteund.

De Heer *Jolles* merkt op, dat de voorstellers hebben gemeend, dat de aanneming van het aanhangig wetsontwerp de wensch der vergadering zoude zijn, en dat dit als in transitu in het voorstel is vermeld.

De Heer *Brugmans* is van oordeel, dat nu de zaak eens tot deze hoogte is gekomen, zij met de meeste eenvoudigheid moet worden behandeld.

De Heer *Mensonides*, zegt hij, verkeert in een speciaal geval; de vergadering behoeft zich daarnaar niet te schikken; hij geeft daarom dien Heer in overweging zich in deze zaak van de stemming te onthouden; daardoor zullen alle bezwaren zijn uit den weg geruimd.

Spreeker is van oordeel, dat het voorstel groot nut kan hebben; de bedoeling er van is, ten minste zoo als hij vertrouwt, niet om de regering te interpellieren tot het brengen van een amendement in het wetsontwerp, maar eenvoudig om den bescheiden wensch der vergadering aan de regering over te brengen; in dien ruimeren zin wenscht spreker de aanneming van het voorstel, hoezeer hij tegen het gisteren gedaan voorstel heeft gestemd.

Ook de Heer *Smit* verzoekt den Heer *Mensonides* zijn voorstel in te trekken. Het voorstel der 16 leden is één geheel en niet voor splitsing vatbaar, al heeft de toelichting het denkbeeld daarvan opgewekt. In het vorige jaar was deze provincie miskend, nu heeft men haar bedacht, en wil de vergadering slechts een wensch ontboezemen.

Spreeker zegt, dat de voorstellers geene bijbedoelingen hebben en dat hij daaromtrent den Heer *Brugmans* kan gerust stellen; zij willen het onmogelijke niet trachten te bereiken, en hebben nu alle onaangename en gevaarlijke discussie willen voorkomen.

De Heer *Mensonides* zegt, dat hij het voorstel uit een tweeledig oogpunt heeft beschouwd. Zijns inziens is het eerste gedeelte er van eenigzins in strijd met het tweede gedeelte.

Eerst wijst men op het wenschelijke der aanneming van het wetsontwerp en daarna maakt men er eene aanmerking tegen. Men dringt dus te gelijk op aanneming en op wijziging van het ontwerp aan.

Intusschen verklaart spreker zich bereid om aan het kenbaar gemaakt verlangen te voldoen en zijn voorstel tot splitsing in te trekken; tijdens de stemming zal hij zich verwijderen.

Met toestemming der vergadering wordt nu het voorstel tot splitsing ingetrokken.

Nadat de Heer *Brugmans* nog had verklaard, dat hij aan geene bijbedoelingen bij de onderteekenaars van het nu in behandeling zijnde voorstel heeft gedacht, wordt dit voorstel zonder hoofdlijke stemming aangenomen.

De Voorzitter geeft te kennen dat hij niet in de gelegenheid is geweest Gedeputeerde Staten ten aanzien van het nu aangenomen voorstel te raadplegen, maar dat hij veronderstelt, dat er bij hen geene bedenking tegen zal bestaan, om aan de daarbij gedane uitnodiging te voldoen.

Thans wordt weder voorgebracht het voorstel van den Heer *Koenen*, tot het benoemen eener commissie, ten einde de opheffing van drie der vier klinische scholen in deze provincie

voor te bereiden. Dit voorstel wordt door eenige leden dersteund.

De Heer *Koenen*, tot toelichting van zijn voorstel ten, zegt dat hij na de gevoerde discussie geene verdere lichteing noodig acht; het is nu toch duidelijk genoeg geken hoe moeilijk het is, bij de behandeling der begro in de zaak der scholen verandering te brengen.

De Heer *van Vollenhoven* maakt de opmerking, dat vergadering over de opheffing der klinische scholen, was in het voorstel gesproken wordt, niets te zeggen heeft kan alleen over het al of niet verlenen der subsidien aan scholen eene beslissing nemen.

De Heer *Koenen* antwoordt dat in zijn voorstel alleen spraken wordt van het *voorbereiden* der opheffing van de len. Tot de opheffing zelve moet door de hooge reg worden besloten. De commissie kan echter door het ont een van adressen enz. daartoe mede werken.

De Heer *Jolles* oppert bedenkingen tegen de woorden het voorstel en vraagt of het niet de bedoeling is dat de in te stellen commissie zal worden onderzocht, in hoer er termen bestaan om in het vervolg geene subsidien ten behoeve der geneeskundige scholen toe te staan.

De Heer *Koenen* zegt dat dit reeds vroeger is onderz en dat het voorstel om de subsidien niet meer te verle is afgestemd.

De Heer *Brugmans* spoort tot voorzigtigheid aan en w schuwt tegen het nemen van overhaaste besluiten.

Wanneer de vergadering dit voorstel aanneemt zal zij een gewichtig beginsel hebben beslist, dan zal zij de sup sie der geneeskundige scholen, voor zooveel van haar af hebben gedeclareerd.

De te benoemen commissie zal dan ook gepraejudic zijn; zij zal niet vrij zijn; het zal als het ware eene comm van afbraak zijn.

Spreeker acht het verkeerd den aannemer met moker hamer te ontbieden vóór dat de afbraak zelve rijpelijk is wogen.

De Heer *Asser* gelooft dat door een vroeger genomen sluit, de zaak wel degelijk reeds in deze vergadering is praejudiceerd. Hij is het echter eens dat zij nog niet r voor een zoo ampel mandaat als de Heer *Koenen* aan de missie wil geven. Spreeker wil daarom een middelweg a ven; hij stelt voor aan Gedeputeerde Staten te verzoeken zaak weder op te vatten om eindelijk tot eene bepaalde ling te komen.

De Voorzitter verklaart zich daartegen; Gedeputeerde S kunnen bezwaarlijk iets in deze zaak doen, zoolang w wenschen dezer vergadering niet bepaald kennen.

De Voorzitter waarschuwt even als de Heer *Brugmans* gen het nemen van beslissingen op zoo ter loops gedan in behandeling gebrachte voorstellen. Hij geeft den *Koenen* in bedenking thans zijn voorstel in te trekken e de aanstaande najaars-vergadering een meer gemotiveerd stel te doen. Zijns inziens zoude er hier meer dan een te onderzoeken zijn, onder anderen ook betreffende de klin school te *Amsterdam*.

De Heeren *Teding van Berkhout* en *Smit* ondersteunen verzoek van den Voorzitter, dat de Heer *Koenen* zijn stel zal intrekken; vermits de zaak toch voor 1861 is bes zal er niets mede verloren worden, wanneer zij tot de naja vergadering wordt uitgesteld.

De Heer *Koenen* trekt daarop met goedvinden van de gadering zijn voorstel in.

Daar er verder geene zaken meer te behandelen zijn, w besloten dat het niet noodig is de vergadering veertien d te doen duren en wordt mitsdien de vergadering door Voorzitter in naam des Konings gesloten.

Te Haarlem, bij JOH. ENSCHEDÉ EN ZONEN.